

Kraków żegna Leonarda Neugera

2021-07-14

Kraków, Miasto Literatury UNESCO, opłakuje Leonarda Neugera - tłumacza, poetę, nauczyciela akademickiego, mentora i krytyka literackiego, działacza pierwszej „Solidarności”. Blisko związany z literackim Krakowem Neuger odszedł 11 lipca 2021 r.

Leonard Neuger urodził się w Krakowie 2 kwietnia 1947 roku. W rodzimym mieście – na Uniwersytecie Jagiellońskim – studiował polonistykę. Był członkiem komitetu strajkowego studentów uczelni krakowskich. W latach 1970-1974 pracował jako nauczyciel języka angielskiego w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie, od 1974 w Instytucie Literatury i Kultury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie obronił pracę doktorską. Internowany po ogłoszeniu stanu wojennego. W 1983 wyemigrował do Szwecji, gdzie rozpoczął pracę w Instytucie Sławistyki Uniwersytetu w Sztokholmie. W 2003 został dyrektorem tego Instytutu.

Leonard Neuger jest autorem ponad 200 prac naukowych, krytycznych, eseistycznych na tematy związane z polską literaturą współczesną i teorią przekładu. Był współpracownikiem i korespondentem czasopism emigracyjnych oraz Szwedzkiego Radia i BBC.

Przetłumaczył z języka szwedzkiego: *Dziki rynek: Żywym i umarłym* T. Tranströmera (1989); *Fredmanowe Pośłania i Pieśni* C.M. Bellmana (1991); *Elegie* E.J. Stagneliusa (1991); *Moja przedmowa do ciszy* T. Tranströmera (1992); *Imieniny Salomona* R. Tornborg (1993); *Muzeum motyli* T. Tranströmera (1994); *Poezje wybrane* H. Martinsona (1995); *Gondola żałobna* T. Tranströmera (1996); *4 monodramy sala P* K. Frostenson (1999), *Ogród* M. Florina (1999).

Autor tomu *Dosyć żartów* (1993), *Pomysły do interpretacji. Studia i szkice o literaturze polskiej* (1997) oraz *Z perspektywy tłumacza. Szkice o literaturze szwedzkiej* (1996), *Ćwiczenia z wrażliwości. Duże i małe szkice literackie* (2006). Swoje wiersze publikował m.in. w: „Dekadzie Literackiej”, „Tekstach Drugich”, „Zeszytach Literackich”, „Signum” i „Lyrikvännen”.

Jest laureatem Svenska Akademiens Översättarpris (1989); Svensk-Polsk Samfundets Pris (1991); Författarfondens Premium (1992) oraz literackiej nagrody „Zapadu” (1995). Odznaczony Krzyżem Oficerskim Zasługi RP (1993) i Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi RP (2004). Członek Związku Pisarzy Szwedzkich, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, członek Towarzystwa Bellmanowskiego w Szwecji i Stowarzyszenia Sławistów Szwedzkich.